

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžk/9/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015200689
Dátum vydania rozhodnutia: 30.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015200689.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a zo sudcov JUDr. Sone Langovej a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. v právnej veci žalobkyne: kpt. JUDr. Q. C., S., zastúpená: JUDr. Jozef Dopirák, advokát, Lermontovova 14, Bratislava, proti žalovanému (sťažovateľovi): Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-3/2015/OPK zo dňa 25. februára 2015, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/98/2015-75 zo dňa 7. decembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalovaného) proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/98/2015-75 zo dňa 7. decembra 2016 z a m i e t a.

Žalobcovi p r i z n á v a proti sťažovateľovi nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 191 ods. 1 písm. e/ Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj služobné hodnotenie Ministerstva vnútra SR č. SKIS-KO-OEFK-2014/002306-004 zo dňa 19.11.2014 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Riaditeľka odboru ekonomickej a finančnej kontroly úradu kontroly, sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR spracovala dňa 19.11.2014 služobné hodnotenie č. SKIS-KO-OEFK-2014/002306-004 (ďalej len „služobné hodnotenie“) žalobkyne so záverom, že žalobkyňa nie je spôsobilá vykonávať zastávanú funkciu a je spôsobilá vykonávať inú, menej zodpovednú funkciu. Žalovaný napadnutým rozhodnutím uvedené služobné hodnotenie potvrdil.

2. Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že služobné hodnotenie je podľa zákona základným podkladom na rozhodovanie vo veciach služobného pomeru policajtov. Ak ide o pravidelné hodnotenie policajta, ktoré sa vykonáva najmenej raz za päť rokov výkonu služby, musí obsahovať všetky podstatné skutočnosti, ktoré sa udiali počas celého posudzovaného obdobia, teda nielen prípady porušenia

služobnej disciplíny, sankcie, výčitky či iné formy negatívnej spätnej väzby na činnosť policajta, ale aj pochvaly, odmeny, rôzne ocenenia (ak sa také vyskytli), teda čokoľvek, čo možno hodnotiť na služobné účely pozitívne. Služobné hodnotenie žalobkyne však zvyčajne len skutočnosti zápornej hodnoty. Z obsahu spisu i z listín predložených žalobkyňou však vyplýva, že v roku 2012 bola nadriadeným hodnotená veľmi dobre, jej kontrolná práca bola ocenená aj inou policajnou zlozkou a okrem uložených výčítok dostala v posudzovanom období aj odmeny. K týmto skutočnostiam sa síce žalovaný v napadnutom rozhodnutí vyjadruje (tak, že pre celkové hodnotenie žalobkyne sú prakticky bez významu), chýbajú však v samotnom hodnotení. Hodnotenie činnosti žalobkyne sa za týchto okolností javí ako jednostranné, neobjektívne a nevyvážené, čo spôsobuje nezákonnosť jednak napadnutého rozhodnutia, ako aj služobného hodnotenia. V rozpore so zákonom je tiež skutočnosť, že služobné orgány hodnotili činnosť žalobkyne iba za obdobie roku 2013 až 2014 a nie za obdobie piatich rokov tak, ako to ustanovuje § 27 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení účinnom ku dňu vydania napadnutých administratívnych rozhodnutí (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“). Z administratívneho spisu mal krajský súd za preukázané, že posledné služobné hodnotenie žalobkyne bolo schválené dňa 30.11.2009. Žalobkyňa teda mala byť komplexne hodnotená za obdobie nasledujúcich piatich rokov od predchádzajúceho hodnotenia, nie iba za posledných niekoľko mesiacov.

II.

3. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, doplnenie kasačnej sťažnosti a navrhol, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zmenil a žalobu zamietol. V dôvodoch uviedol, že služobné hodnotenie môže byť vykonané aj častejšie a v kratšom intervale ako raz za 5 rokov ak dôjde z závažným zmenám. Žalovaný tak podľa neho postupoval správne, keď vykonal služobné hodnotenie žalobkyne v kratšom čase, a to v rozpätí roku 2013 a 2014, pretože to považoval za nevyhnutné.

4. Žalovaný ďalej podotkol, že krajský súd neskúmal obsah a dôvody d'akovného listu spomenutý v rozsudku a na ktorý sa žalobkyňa odvoláva. Žalobkyňa v žalobe poukazovala na osobné nezhody s nadriadenými a služobné hodnotenie považuje za účelové voči jej osobe. V rozsudku sa krajský súd priklonil k tvrdeniu žalobkyne o čom svedčí na strane 7 uvedené v rozsudku „...najmä sa povzniesie nad prípadné osobné animozity voči hodnotenej osobe, ktoré nemôžu do hodnotenia nijako vstupovať“. Podľa žalovaného sú tvrdenia žalobkyne zavádzajúce. V čase posledného služobného hodnotenia došlo k zmene nadriadeného žalobkyne a táto mohla byť podľa žalovaného zaujatá voči svojej nadriadenej.

5. Nedostatky v služobnej činnosti žalobkyne boli svojím charakterom v rozpore s požiadavkami kladenými na príslušníka Policajného zboru na zastávanej funkcii, nekorešpondovali so služobnou disciplínou policajta a svedčili o jej nespôsobilosti na ďalší výkon funkcie staršieho referenta špecialistu odboru ekonomickej a finančnej kontroly úradu kontroly sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „odbor“). Potrebná znalosť príslušných všeobecne záväzných právnych predpisov, ako aj interných predpisov riadenia a ich správna aplikácia v praxi, riadny výkon štátnej služby z hľadiska správnosti, rýchlosti, samostatnosti a iniciatívy a v neposlednom rade aj zodpovedný prístup k plneniu povinností policajta pri dodržiavaní služobnej disciplíny je základným predpokladom nielen pre ustanovenie policajta do určitej funkcie, ale aj pre ďalšie zotrvanie v nej. Policajt musí spĺňať požadované vlastnosti na výkon funkcie po celý čas zaradenia v tejto funkcii, pretože iba tak dáva záruku spôsobilosti na jej ďalšie vykonávanie. Keďže žalobkyňa týmito vlastnosťami v miere požadovanej nadriadeným v zastávanej funkcii nedisponovala a boli jej vytykané viaceré nedostatky, je správnosť a opodstatnenosť záverov prijatých v služobnom hodnotení v plnej miere odôvodnená.

6. V súlade s ustanovením § 27 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. bola žalobkyňa v služobnom hodnotení hodnotená za dobu, ktorá uplynula od schválenia predchádzajúceho služobného hodnotenia, a to v kontexte na sled všetkých relevantných na seba naväzujúcich a súvisiacich skutočností v naväznosti

na zistené dlhodobé nedostatky vo výkone štátnej služby, či už po stránke odbornej, alebo po stránke neplnenia povinností pri dodržiavaní služobnej disciplíny.

7. Žalobkyňou uvádzané hodnotenie uvedené v správe o činnosti odboru ekonomickej a finančnej kontroly úradu kontroly sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra evidované pod č. SKIS-KO-OEFK-K-23-4/2012 bolo spracované vtedajším riaditeľom odboru pre potreby štábu generálneho riaditeľa sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR. Žalobkyňa pri plnení služobných úloh vo výkone štátnej služby nepreukázala deklarovaný progres s poukázaním na preukázané nedostatočné výsledky pri plnení služobných úloh, nízku kvalitu jej kontrolnej činnosti a spracovaných výstupných materiálov z kontrol. Vyššie uvedené hodnotenie je názor vtedajšieho nadriadeného, ktorý žalobkyňu poznal pomerne krátko z priamej činnosti, cca 1 rok. K tomu žalovaný poznamenal, že riaditeľka odboru ku dňu vydania rozhodnutia odvolacieho orgánu poznala žalobkyňu z jej činnosti viac ako 3 roky (od 01.01.2012), z toho cca 2 roky a 4 mesiace ako riaditeľka odboru a 10 mesiacov ako zástupkyňa riaditeľa odboru, čo je dostatočne dlhá doba na objektívne hodnotenie. Krajský súd tiež nevzal do úvahy, či žalobkyňa nebola zaujatá voči svojej nadriadenej.

8. Ďakovný list riaditeľa úradu boja proti korupcii prezídia Policajného zboru nedáva záruku riadneho a kvalitného výkonu štátnej služby v budúcnosti, čo sa u žalobkyne v plnej miere potvrdilo, keďže dlhodobo nevykonávala štátnu službu a úlohy vyplývajúce jej zo služobného zaradenia na požadovanej odbornej úrovni a v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a internými predpismi. Krajský súd tento list však neskúmal. V tejto súvislosti žalovaný poznamenal, že v prípade predmetnej kontroly žalobkyňa plnila úlohy člena kontrolnej skupiny, kedy sa riadila pokynmi vedúceho kontrolnej skupiny, ktorý je povinný riadiť činnosť jednotlivých členov kontrolnej skupiny a vykonáva s nimi kontrolu podľa príslušných právnych predpisov. Faktom však zostáva, že i napriek tomu žalobkyňa dlhodobo nevykonávala štátnu službu a úlohy vyplývajúce jej zo služobného zaradenia na požadovanej odbornej úrovni a v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a internými predpismi. V danom prípade je potrebné taktiež uviesť, že na odbore sú okrem plánovaných následných finančných kontrol vykonávané priebežne aj neplánované kontroly v závislosti od podnetov vedenia Ministerstva vnútra SR, útvarov Ministerstva vnútra SR, fyzických osôb a právnických osôb, vrátane podnetov orgánov činných v trestnom konaní.

9. V zmysle § 27 ods. 2 písm. a/ až g/ zákona č. 73/1998 Z. z. sa v hodnotiacej časti služobného hodnotenia neuvádzajú finančné odmeny. Je pravdou, že od 01.10.2010, kedy bola žalobkyňa ustanovená do funkcie starší referent špecialista oddelenia ekonomickej a finančnej kontroly odboru kontroly sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, jej boli viackrát udelené odmeny (4x), avšak vždy v najnižšej sume oproti ostatným odmeneným. Počas pôsobenia riaditeľky odboru vo funkcii od 01.11.2012 nebola žalobkyňi navrhnutá žiadna finančná odmena. Výplatená odmena v tomto období bola udelená ministrom vnútra SR celoplošne všetkým policajtom, čo neodrážalo mieru kvality plnenia služobných úloh jednotlivými policajtm. V tejto súvislosti žalovaný poznamenal, že udelená finančná odmena nedáva záruku riadneho a kvalitného výkonu štátnej služby v budúcnosti, čo sa u žalobkyne v plnej miere potvrdilo, keďže žalobkyňa dlhodobo nevykonávala štátnu službu a úlohy vyplývajúce jej zo služobného zaradenia na požadovanej odbornej úrovni a v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a internými predpismi. V roku 2014 jej neboli udelené celoplošné odmeny z dôvodu, že bola disciplinárne riešená za porušenie základných povinností policajta.

10. Disciplinárnym rozkazom riaditeľky odboru č. 1/2014 bolo žalobkyňi uložené disciplinárne opatrenie - písomné pokarhanie za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., ktorého sa žalobkyňa dopustila tým, že dňa 08.04.2014 v čase od 7,30 hod. do 10,15 hod. bezdôvodne a bez súhlasu nadriadeného nevykonávala štátnu službu, v dôsledku čoho nebol žalobkyňou dodržaný základný čas služby v týždni, a teda žalobkyňa nevykonávala štátnu službu v súlade s ustanovením § 64 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., ako aj s ustanovením § 65 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. Ďalej došlo k porušeniu úloh uložených v časti I. písm. a) bod 13., 14. a 16. rozkazu ministra vnútra SR č. 6/1997 Úlohy na zvýšenie morálneho stavu a disciplíny príslušníkov Policajného zboru, pokynov uložených riaditeľkou odboru v úlohe č. 2 zápisu z operatívnej porady riaditeľky odboru konanej dňa 23.04.2013

evidovaného pod č. p. SKIS-KO-OEFK-2013/000418-006, v druhom bode časti „K bodu 2“ zápisu z operatívnej porady riaditeľky odboru konanej dňa 15.04.2014 evidovaného pod č. p.: SKIS-KO-OEFK-2013/000418-005, v treťom bode časti „K bodu 2“ zápisu z operatívnej porady riaditeľky odboru konanej dňa 20.09.2014 evidovaného pod č. p. SKIS-KO-OEFK- 2013/000418-010 a v úlohe č. 3 zápisu z operatívnej porady riaditeľky odboru konanej dňa 13.01.2014 evidovaného pod č. p.: SKIS-KO-OEFK-2014/000327-001. Uvedeným konaním žalobkyňa porušila základné povinnosti policajta uvedené v ustanoveniach § 48 ods. 3 písm. a/, b/, h/ a k/ zákona č. 73/1998 Z.z. Žalobkyňa nepodala odvolanie proti tomuto rozkazu. Nenastúpenie do výkonu služby napĺňa znaky porušenia služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, ktoré zakladá dôvod prepustenia príslušníka Policajného zboru zo služobného pomeru s možným následkom výpovede. Žalobkyni bola v tejto súvislosti udelená neospravedlnená neprítomnosť v štátnej službe a krátená dovolenka, ako aj krátený služobný príjem. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na to, že uvedené konanie predstavuje dôvod prepustenia príslušníka policajného zboru, avšak riaditeľka v tomto prípade nepodala návrh na prepustenie žalobkyne zo služobného pomeru a dala jej možnosť na nápravu. Uvedené konanie nesvedčí o animozite nadriadenej voči hodnotenej osobe, ale svedčí o opaku. Žalobkyňa však naďalej neprejavovala snahu o nápravu a naďalej bezdôvodne nenastupovala do služby včas. Krajský súd sa však týmto vôbec nezaoberal a nechal do úvahy morálny profil a charakterové vlastnosti žalobkyne.

11. Stratégia riadenia, organizovania, kontroly a hodnotenia výkonu štátnej služby podriadených policajtov je plne v kompetencii priameho nadriadeného. To sa týka aj plánovania kontrol, ako aj určovania vedúcich a členov kontrolných skupín riaditeľkou odboru na úseku ekonomickej a finančnej kontroly podľa potrieb tak, aby bolo zabezpečené kontinuálne plnenie všetkých úloh. Je irelevantné spájať samotné určovanie osoby za vedúceho kontrolnej skupiny automaticky s úrovňou jeho znalostí všeobecne záväzných právnych predpisov a interných predpisov. Na odbore boli v rokoch 2013 až 2014, podobne ako aj v roku 2015 prijatí viacerí noví pracovníci, ktorí boli následne určovaní do kontrolných skupín, či už ako vedúci kontrolných skupín alebo členovia kontrolných skupín. Riaditeľka odboru nevydala žiadny pokyn vo veci zaučenia novej zamestnankyne. Služobné hodnotenie vo všeobecnosti vychádza zo skutočne dosahovaných výsledkov pri plnení služobných úloh, čo je deklarované v napadnutom služobnom hodnotení na žalobkyňu. Nie je relevantné spájať odbornosť, kvalitu a správnosť vykonanej následnej finančnej kontroly s tým, či kontrolovaný subjekt spochybnil alebo nespochybnil výsledky kontrol. To, že výsledky následnej finančnej kontroly neboli spochybnené ešte neznamená, že bola vykonaná na príslušnej odbornej úrovni.

12. K neudeleniu disciplinárneho opatrenia v súvislosti s nedostatkami v kontrolnej činnosti žalobkyne, resp. s jej odbornosťou v jednom prípade došlo iba preto, že z dôvodov zo strany žalobkyne došlo k márnemu uplynutiu lehoty na udelenie disciplinárneho opatrenia. O tom svedčí aj úradný záznam evidovaný pod č. SKIS-KO-OEFK-2014/000714-025 zo dňa 17.07.2014, ako aj doklady od ošetrojúceho lekára a čerpaní služobného voľna v súvislosti so štúdiom pri výkone štátnej služby podľa § 82 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. Z uvedeného úradného záznamu vyplýva, že v súvislosti so žiadosťou riaditeľky odboru o zotrvaní žalobkyne na pracovisku v súvislosti s plnením služobných úloh v nadväznosti na vyhlásenie disciplinárneho opatrenia žalobkyne, táto odmietla zotrvať na pracovisku. Vzhľadom k povahe zisteného nedostatku a márneho plynutia lehoty na udelenie disciplinárneho opatrenia riaditeľka odboru považovala za potrebné žalobkyňu riešiť udelením výčitky, ako možného nástroja dosiahnutia nápravy v danom prípade. Udelená výčitka sama o sebe nie je síce formou riešenia disciplinárneho previnenia policajta, avšak v plnej miere preukazuje nedostatky v služobnej činnosti žalobkyne a v slede udelených ďalších výčítiek v nadväznosti na zistené dlhodobé nedostatky vo výkone štátnej služby žalobkyne, či už po stránke odbornej, alebo po stránke neplnenia povinností pri dodržiavaní služobnej disciplíny sú závery v služobnom hodnotení dôvodné.

13. Žalovaný uviedol, že v dvoch prípadoch udelenia výčitky žalobkyni boli riešení aj vedúci kontrolnej skupiny, aj členovia kontrolnej skupiny. V jednom prípade udelená výčitka neboli voči ďalšej osobe prijaté opatrenia po zohľadnení skutočnosti, že táto dovtedy nemala absolvovaný základný kurz finančného kontrolóra a vykonanú skúšku. Príslušní vedúci kontrolnej skupiny, alebo členovia kontrolnej skupiny boli riešení podľa príslušných právnych predpisov v závislosti na kategórii zamestnanca, či išlo

o príslušníka Policajného zboru alebo štátneho zamestnanca v štátnozamestnaneckom pomere. Nie je relevantné spájať objektivitu výčítiek udelených žalobkyňi, ako aj príslušného postupu vo vzťahu k žalobkyňi s individuálnym konaním vo veci uplatňovania opatrení podľa osobitného predpisu voči ostatným zodpovedným osobám za nedostatky v kontrolnej činnosti.

14. V doplnení kasačnej sťažnosti žalovaný uviedol, že žalovaný bol oprávnený vyjadriť sa v služobnom hodnotení k spôsobilosti vykonávať funkciu, ktorú žalobkyňa zastávala v čase spracovania služobného hodnotenia. Žalovaný nebol oprávnený vyjadriť sa v záveroch k spôsobilosti akejkoľvek inej predtým zastávanej funkcii, ktorú žalobkyňa zastávala v rámci obdobia od posledného schváleného služobného hodnotenia až do zaradenia žalobkyne do funkcie starší referent špecialista odboru ekonomickej a finančnej kontroly úradu kontroly sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR od 01.10.2010, ktorú žalobkyňa zastávala v čase spracovania napadnutého služobného hodnotenia. Uvedené je podľa žalovaného logické, keďže ide o diametrálne rozdielnu funkciu na úplne inom útvare s diametrálne iným opisom služobných činností. V služobnom hodnotení bola uvedená informácia o závere predchádzajúceho schváleného služobného hodnotenia na žalobkyňu tak, ako to vyplýva z podkladov z osobného spisu žalobkyne s tým, že je spôsobilá na zaradenie do stálej štátnej služby a je spôsobilá vykonávať funkciu staršieho referenta špecialistu organizačného odboru sekcie riadenia ľudských zdrojov Ministerstva vnútra SR. Uvedenie tohto faktu v služobnom hodnotení logicky preukazuje, že v služobnom hodnotení neboli zvýraznené iba skutočnosti zápornej hodnoty, ale preukazuje, že bolo v ňom obsiahnuté aj obdobie pred ustanovením žalobkyne do funkcie staršieho referenta špecialistu odboru ekonomickej a finančnej kontroly úradu kontroly sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, a teda nielen roky 2013 až 2014.

15. Žalovaný tiež popísal pochybenia žalobkyne, ktoré podľa neho nekorešponujú s hodnotením predchádzajúceho riaditeľa odboru ekonomickej a finančnej kontroly, ale potvrdzujú závery napadnutého služobného hodnotenia. Služobné hodnotenie bolo podľa žalovaného spracované aj s ohľadom na rok 2012, keďže žalobkyňa preukázateľne dlhodobo nevykonávala štátnu službu na požadovanej odbornej úrovni. Krajský súd nevzal do úvahy závažnosť následkov nesprávnych rozhodnutí v rámci kontrolnej činnosti.

III.

16. Žalobkyňa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhla kasačnú sťažnosť žalovaného zamietnuť. Zotrvávala na svojich doterajších vyjadreniach. K tvrdeniu žalovaného, týkajúceho sa, že v služobnom hodnotení neboli uvedené iba skutočnosti zápornej hodnoty, keďže tam bola uvedená informácia o výsledku predchádzajúceho služobného hodnotenia (obdobie pred rokom 2009) žalobkyňa uviedla, že informácia k hodnoteniu obdobia 2009 až 2014 je irelevantná a má iba informatívny charakter, keďže žalobkyňa bola v období pred rokom 2009 pracovne zaradená na inej sekcii. Nemožno ju teda vo vzťahu k napadnutému hodnoteniu zohľadniť. Zákonná podmienka zohľadnenia skutočnosti kladnej povahy teda nebola dodržaná, keďže za obdobie rokov 2009 až 2014 nebola v napadnutom služobnom hodnotení uvedená ani jedna takáto skutočnosť.

17. K námietke žalovaného, týkajúcej sa toho, že vtedajšia zástupkyňa riaditeľa sa nestotožnila so správou o činnosti odboru ani s hodnotením, na ktoré sa odvolávala žalobkyňa, žalobkyňa uviedla, že zloženie štábu upravuje interná norma vydaná generálnym riaditeľom SKYS. Vtedajšia zástupkyňa riaditeľa OEFK pani T. podľa tejto v tej dobe platnej normy členkou štábu nebola, a teda ani jej prípadné námietky či pripomienky k čomukoľvek v týchto súvislostiach prerokovávanému boli absolútne bezpredmetné. Za činnosť OEFK zodpovedal v plnej miere riaditeľ OEFK, ktorý bol v tej dobe v súlade s internou normou ako jediný členom štábu.

18. Žalobkyňa namietala aj tvrdenie žalovaného uvedené na str. 6 ods. 2 doplnenia kasačnej sťažnosti s tým, že podľa nej došlo týmto tvrdením k závažnému porušeniu zákona č. 215/2004 Z.z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a to tým, že došlo k vyzradeniu nepovolánym osobám to, aké prostriedky operatívno-pátracej činnosti boli

použitie, ktoré sú označené stupňom utajenia „VYHRADENÉ“.

19. K otázke finančnej kontroly, na ktorú poukázal žalovaný žalobkyňa uviedla, že hodnotiť závery kontroly v kontexte nasledujúceho trestného stíhania kontrolovaného subjektu prislúcha iba príslušnému súdu, resp. v tomto prípade ich mohol posudzovať z pohľadu použiteľnosti v trestnom konaní dozorujúci prokurátor no v žiadnom prípade nie riaditeľka OEFK. Spochybňovaním vykonanej kontroly dochádza k spochybneniu postupu orgánov činných v trestnom konaní, keďže závery predmetnej kontroly predstavovali jeden z hlavných podkladov pre spracovanie troch uznesení o vznesení obvinenia v tejto veci. Žalobkyňa poukázala na skutočnosť, ktorá podľa žalobkyne opätovne potvrdzuje premisu o zaujatosti nadriadenej p. T., keďže priamo vo vyššie uvedenej následnej finančnej kontrole bola ako vedúca kontrolnej skupiny (a teda žalobkyňu riadila v zmysle popisu služobnej činnosti riadiť a zodpovedala za výsledok kontroly) osoba, ktorá bola v minulom roku v služobnom hodnotení za uplynulých 5 rokov vyhodnotená ako príkladný pracovník OEFK a údajné nedostatky z tejto kontroly jej hodnotiacou riaditeľkou p. T. neboli vytýkané. Kontrola bola vykonaná správne, keďže túto skutočnosť svojim podpisom verifikoval aj pplk. Ing. W. X..

IV.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“, „kasačný súd“) vychádzal zo skutkového stavu, ktorý podrobne v odôvodnení rozsudku popísal krajský súd, preto pre účastníkov konania známe fakty a skutočnosti nebude nadbytočne opakovať a len v stručnosti z neho vyberá nasledovné:

22. Z obsahu pripojeného súdneho a administratívneho spisu senát kasačného súdu zistil, že dňa 19.11.2014 bolo schválené služobné hodnotenie žalobkyne č. SKIS-KO-OEFK-2014/002306-004 podľa § 27 ods. 6 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z., ktoré bolo potvrdené napadnutým rozhodnutím žalovaného.

23. Podľa § 27 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. služobné hodnotenie je základným podkladom na rozhodovanie vo veciach služobného pomeru policajtov. So služobným hodnotením musí byť policajt oboznámený. Služobné hodnotenie obsahuje hodnotiacu časť a závery.

24. Podľa § 27 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. v hodnotiacej časti sa posudzujú

- a) znalosti právnych predpisov a ich uplatňovanie vo výkone štátnej služby,
- b) znalosti interných služobných predpisov, s ktorými bol policajt riadne oboznámený,
- c) výkon štátnej služby z hľadiska správnosti, rýchlosti, samostatnosti a iniciatívy,
- d) plnenie povinností policajta alebo nadriadeného pri dodržiavaní služobnej disciplíny,
- e) splnenie kvalifikačných predpokladov na funkciu,
- f) bezúhonnosť a spoľahlivosť policajta podľa § 14 ods. 2 a 3,
- g) spôsobilosť policajta na ďalší výkon funkcie alebo výkon štátnej služby.

25. Podľa § 27 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. policajt je služobne hodnotený za dobu, ktorá uplynula od schválenia predchádzajúceho služobného hodnotenia.

Podľa § 27 ods. 6 zákona č. 73/1998 Z.z. v priebehu štátnej služby sa služobné hodnotenie vykoná

- a) najmenej raz za päť rokov,
- b) ak dôjde k závažným zmenám v spôsobilosti policajta na výkon funkcie.

26. Podľa § 233 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

27. Podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je služobné hodnotenie inštitútom, v rámci ktorého sa posudzuje spôsobilosť príslušníka pre výkon služby. Vychádza z požiadavky, aby funkčné miesta v štátnej službe boli obsadené a úlohy zodpovedajúce určitému funkčnému miestu boli plnené príslušníkmi, ktorí majú na to najlepšie predpoklady. Pravidelnosť hodnotenia, ako aj možnosť vykonať ho kedykoľvek, ak taká potreba vyvstane, vypovedá, že sám zákon vychádza z toho, že spôsobilosť policajta nie je nemenným stavom a že statickými nie sú ani podmienky, za ktorých treba úlohy plniť. Zaradenie príslušníka do určitej funkcie takto nie je definitívou. Podľa § 27 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. policajt je služobne hodnotený za dobu, ktorá uplynula od schválenia predchádzajúceho služobného hodnotenia.

28. Najvyšší súd SR uvádza, že hodnotenie je zhrnutím sledovaných efektov, ktoré pri výkone služby v konkrétnom zaradení vykazoval, avšak jeho záver nie je výsledkom mechanického sčítania „plusov a mínusov“. Určujúcim môže byť hoci aj len jeden nedostatok, ak v ňom ide o ukazovateľ, bez ktorého nemožno predpokladať, že príslušník na požadovanej úrovni môže vykonávať doterajšiu funkciu, alebo funkciu vyššiu, či nižšiu. (z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sž/147/2002).

29. Služobné hodnotenie v zmysle § 27 ods. 3, ods. 6 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z. musí zahŕňať celé obdobie od posledného hodnotenia. Pripustením výkladu, že nové služobné hodnotenie by pokrývalo len časť daného obdobia by znamenalo, že príslušník policajného zboru by za určité obdobie nikdy nebol hodnotený, čo by mohlo znamenať napríklad aj prekážku jeho kariérneho postupu, ak by práve v danom období preukazoval také pracovné výsledky, ktoré by jeho kariérny postup v tom období odôvodňovali.

30. Kasačný súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že v služobnom hodnotení príslušníka policajného zboru musí byť zohľadnené jeho celkové pôsobenie v zbore za celé hodnotené obdobie. Služobné hodnotenie za obdobie 5 rokov musí dávať komplexný obraz o odborných znalostiach policajta, plnenia si povinností, spôsobilosť policajta na ďalší výkon funkcie alebo výkonu štátnej služby. Takýto komplexný obraz nemôže dávať len „vytrhnutie“ časti služobnej činnosti (zastávanie funkcie) z päťročného hodnotiaceho obdobia. Žalovaný poukázal na to, že vo svojich záveroch sa nebol oprávnený vyjadriť k spôsobilosti akejkoľvek inej predtým zastávanej funkcie, ktorú žalobkyňa zastávala v rámci obdobia od posledného schváleného služobného hodnotenia. Zmena vykonávanej funkcie však nemôže byť na ujmu príslušníka policajného zboru. Preto je napríklad možné vykonať služobné hodnotenie nielen v časovom období 5 rokov, ale aj pri zmene zastávanej funkcie, prípadne si pri neskoršom vykonaní služobného hodnotenia vyžiadať podklady z predchádzajúcej funkcie a toto následne v služobnom hodnotení zohľadniť.

31. Takýto postup je aj v rozpore s § 2a zákona č. 73/1998 Z.z., teda so zásadou rovnakého zaobchádzania. Keď služobné hodnotenie pokrýva len časť hodnoteného obdobia, nemožno takéto hodnotenie považovať za preskúmateľné, čo zakladá dôvod na zrušenie rozhodnutia.

32. Žalobkyňa mala počas hodnoteného obdobia udelené aj odmeny a v roku 2012 bola svojím nadriadeným hodnotená kladne, k čomu sa žalovaný vyjadril v kasačnej sťažnosti, ako aj jej doplnení. Uvedené však v danom služobnom hodnotení chýba. Žalovaný sa snažil odôvodniť svoj postup v kasačnej sťažnosti s tým, že predmetné kladné stránky žalobkyne nemali vplyv na celkový obraz o pracovných výsledkoch žalobkyne. Písomné vyjadrenie v správnom súdnom konaní však nenahrádza odôvodnenie rozhodnutia vo veci. Uvedené skutočnosti mali byť zahrnuté v predmetnom služobnom hodnotení v záujme zachovania objektívnosti a vyváženosti. V prípade, ak by sa u hodnoteného príslušníka policajného zboru za hodnotené obdobie žiadne skutočnosti pozitívnej povahy nevyskytli, samozrejme ich nie je v služobnom hodnotení potrebné uvádzať, keďže ani neexistujú.

33. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalovaného vznesené v kasačnej sťažnosti za nedôvodné, a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

34. O trovách kasačného konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi/žalovanému nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a nárok na náhradu trov konania mu zo zákona ani nevyplyva. Žalobca bol v kasačnom konaní úspešný, a preto mu vznikol nárok na náhradu trov kasačného konania.

35. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.